

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3261—62.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tauber: Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag bemærkede den ærede Finantsminister, at denne Sag var bekendt saavel for Finantsudvalget som for Toldudvalget. Det kan paa en vis Maade siges, men dog ikke fuldstændig, det er en Sag, som fra Begyndelsen af er sat i Bevægelse fra Toldudvalgets Side, det er en Sag, som Finantsudvalget har sluttet sig til i Principet, og de Tegninger, som ere blevne udarbejdede i Henhold til den stedfundne Konkurrence, have været tilgængelige saavel for Finantsudvalgets som for Toldudvalgets Medlemmer. Derimod har den endelige Tegning, den endelige Plan, hvorefter Frilageret nu skulde anlægges, kun været tilgængelig for Finantsudvalget, og Toldudvalget har ikke som saadant i alt Fald haft Leilighed og Afgang til at gjøre sig bekendt dermed. Det er den lille Kette af den ærede Ministers Udtalelse, som jeg vil tillade mig at fremsætte. Da jeg foruden at være Medlem af Toldudvalget ogsaa har den Ære at være Medlem af Finantsudvalget, har jeg jo haft Afgang til at sætte mig ind i Planen, og for mit Vedkommende vilde der ikke have været Noget til Hinder for at gaa til denne Sags 2den Behandling, imidlertid kan jeg kun svare for mig selv. De, som ikke have haft samme Afgang til at gjøre sig bekendte med og sætte sig ind i hele denne Plan, denne meget interessante Plan skal jeg tilføje, ville jo have Kansselighed ved at tage nærmere Bestemmelse i saa kort en Tid, som der efter den ærede Finantsministers Udtalelse ved Forelæggelsen synes at være levet Folkethinget til at behandle denne Sag. Jeg maa derfor forudsætte, at der næppe vil kunne komme Noget ud af denne Sag i denne Samling, dersom det er Regjeringens Hensigt at slutte den den 1ste April. Hvad der er Regjeringens Hensigt i saa Henseende, og hvad der kan udtrages af den ærede Kultusministers Udtalelse under den forrige Sags Behandling, veed jeg jo overhovedet ikke Noget om. Det er en Sag, som ganske ligger i Regjeringens

Haand, naar den vil gjøre Ende paa Rigsdagen, da Regjeringen jo nu engang er kommen paa det Standpunkt, at den ikke bryder sig om at have nogensomhelst Bevillingslov, før den slutter Rigsdagen. Hvad nærbærende Sag angaar, da vil jeg for mit personlige Vedkommende haabe, at der vil kunne gennemføres i væsentlig Overensstemmelse med den ærede Finantsministers Forslag. Der er kun et Par Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at gjøre. Vi staa nu her overfor en Foranstaltning af stor Interesse for Kjøbenhavn. Det er en i meget ringe Grad hele Landet vedkommende Foranstaltning. Det gaar ikke med et Frilager paa samme Maade som med en Frilagerhavn, paatænkte Dampfærgeforbindelser, Jernbaner og Jernbanegaardsforholds Ordning. De have i alt Fald en Side, som i høj Grad vedkommer Landets almene Interesser, men det gjælder i alt Fald i meget ringe Grad om Frilageret. Der maa derfor vistnok fra Lovgivningsmagtens Side stilles det Krav til den ærede Regjering, at den drager Omjorg for, at dette Foretagende, hvis det skal udføres af Staten uden noget Tilskud, da kan forrente sig. Den ærede Minister stillede i Udflugt, at dette Foretagende i det Væsentlige vilde forrente sig, i alt Fald tilnærmelsesvis. Men jeg tror, at man godt kan opstille den Fordring, at det bør kunne forrente sig. Naar jeg taler om, at dette Foretagende bør kunne forrente sig, tænker jeg ikke derved blot paa den Million, som efter nærbærende Forslag skal anvendes dertil, men ogsaa paa de øvrige Summer, som ere anvendte derpaa. Vi vedtoge jo i forrige Samling en Lov om Indkøb af Grunde til et Beløb af 250,000 Kr., og knyttede dertil en Bevilling af 30,000 Kr. til Tilvebringelsen af Planer. Disse 280,000 Kr. høre ogsaa med til Anlægsomkostninger. Hertil kommer et Beløb, som det ikke er saa nemt at anslaa for de Grunde og Bygninger, som Staten overlader til dette Anlæg, som naar det bliver færdigt, hvis det kan bygges for den Million Kroner, som her er anslaaet, vist vil staa Staten i omtrent 1½ Million med Renter, jeg kan naturligvis ikke sige det saa nøie, og en passende Rente af 3½ pCt. maa efter min Opfattelse kunde udbringes af den Forretning, som Staten her paatager sig. Ved Siden deraf reiser sig det Spørgsmaal, hvorvidt Kjøbenhavns Kommune har Ret til at opkræve Afgift af en saadan Bygning. Jeg tror det ikke, men i alt Fald er det vistnok ikke ganske afgjort, hvorvidt Kommunen har denne Ret. Efter hvad der er oplyst for Finantsudvalget, opkræves der ingen tom-